

БРОЈ 17 • 26. ДЕЦЕМБАР 2019.

ПЛАМЕНКО

**СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ**

ШКОЛЕ ИЗ ЧАЧКА И ОПОВА ИСПИСАЛЕ ИСТОРИЈУ

**Сви смо ми
Деда Мраз**

**Солидарност
је у моди**

**Упознајте
најбоље**

#УВОДНИК

ЖЕЉКО ТАНАСКОВИЋ ПРЕДСЕДНИК САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ

ПУНО НОВОСТИ У ЗЛАТНОМ ЈУБИЛЕЈУ

Савез за школски спорт Србије из године у годину има све битнију улогу у стратегији развоја спорта у Републици Србији што нас чини веома поносним али у исто време нас позива на још већу одговорност према деци за коју организујемо такмичења и остале пројекте који доприносе развоју школског спорта.

Желео бих да напоменем да је школска 2018/2019. година била посебна јер смо организовали доста различитих активности које су окупиле велики број учес-

**ИЗА НАС ЈЕ ПОСЕБНА ГОДИНА
У КОЈОЈ СМО УСПЕШНО
СПРОВЕЛИ ВЕЛИКИ БРОЈ
АКЦИЈА, А ПРЕД НАМА НОВИХ
12 МЕСЕЦИ ТОКОМ КОЈИХ
ТРЕБА ДА ПРЕВАЗИЂЕМО СЕБЕ**

ника. Веома сам поносан на акцију поделе спортске опреме и реквизита где смо у сарадњи са Министарством омладине и спорта опремили чак 193 школе. Оне су захваљујући овој акцији добиле нове кошеве, голове, одбојкашке мреже и лопте и на тај начин смо створили боље услове за бављење спортом. Сигурни смо да ће професорима у школама сада бити знатно лакше да анимирају децу. Ове године смо организовали још једно школско Светско првенство. Реч

је о школском Мондијалу у фудбалу. Имали смо рекордан број екипа у оквирима Међународне федерације за школски спорт и веома нас радује чињеница да смо препознати као добри домаћини оваквих догађаја. Такође бих споменуо и обележавање Европске недеље спорта. У сарадњи са Делегацијом Европске Уније у Републици Србији окупили смо велики број малишана који су били активни у овој недељи. Желео бих да истакнем и сарадњу са компанијом Нестле са којом заједно радимо на пројекту "Здрavo Растимо" који из године у годину постаје све већи. Најпоноснији сам на чињеницу да се у свим нашим пројектима и такмичењима укључује све већи број деце и то нам је показатељ да смо на правом путу да што више деце усмеримо ка здравијем стилу живота и желим да се захвалим Министарству омладине и спорта које нас подржава у свему томе.

Искористио бих прилику да најавим да је следећа година јубиларна педесета од оснивања Савеза и да су пред нама јако лепа догађаја. Очекују нас Олимпијске спортске игре ученика Републике Србије које ће се одржати у Новом Саду као и организација Светског школског првенства у рукомету. У марту Београд ће посетити сва елита светског спорта јер смо домаћини скупштине Међународне

**ИМАЋЕМО И ДВЕ ВЕЛИКЕ
ПРЕМИЈЕРЕ. ПРВИ ПУТ ЂЕМО
БИТИ ДОМАЋИНИ СКУПШТИНЕ
ИСФ-А И ПРВИ ПУТ ЂЕМО
ПОСЛАТИ НАШЕ ПРЕДСТАВНИКЕ
НА ГИМНАЗИЈАДУ**

федерација за школски спорт и то је велика част за нас али је и уједно одраз наше снаге у свету школског спорта. Такође у октобру 2020. године први пут ћемо водити наше ученике на Гимназијаду која ће се одржати у Кини што ће бити изузетно искуство како за све учеснике тако и за наш Савез.

Много нових и лепих ствари је пред нама у 2020. а баш такву узбудљиву годину желимо и свим вредним ученицима у Србији.

Да сви заједно будемо што бољи, да се покренемо и уживамо у спорту.

ИМПРЕСУМ

Уредник: Катарина Синђелић. **Помоћник уредника:** Сања Угрн. **Сарадници:** Драгана Богојевић Бунарић, Марија Поповић, Слободанка Цицо Поповић, Душан Симић, Тамара Купусаревић Ристић, Ивана Брајковић и Вера Јоцић, Марија Мијајловић-Јовановић Соња Марјановић, Марија Лукић, Валентина Алексић, Наташа Рашковић, Јасна Лазаревић, Неда Цвејић, Марина Луковић, Светлана Ђурић, Бојана Тубић, Зорица Перић, Јелена Лакић, Марија Лукић Јелена Керекес, Александра Везмер Радосављевић, Адријана Цветановић, Јелена Трошић, Ана Ранђеловић, Марија Црвенко, Горана Глигорић, Ивана Брајковић, Вера Јоцић

У КЛАДОВУ ОДРЖАНЕ КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА ПРВО СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У КОШАРЦИ ЗА ОСНОВЦЕ

ИСТОРИЈСКЕ ПОБЕДЕ ТИМОВА ИЗ ЧАЧКА И ОПОВА

Кладово је средином децембра било домаћин првих квалификација за Светско првенство у кошарци за основце, које ће се одржати наредне године у марту у Задру. Снаге су одмерили осам најбољих мушких и женских екипа у Србији.

Мушко финале се одржано је у четвртак, 12. децембра. У узбудљивом сусрету између ОШ „20. октобар“ Београд и ОШ „Вук Караџић“ из Чачка, Чачани су са пет поена разлике поразили београдску екипу са резултатом 38:33. Најуспешнији играч победничке екипе био је Немања Радивојевић, а капитен овог сјајног тима је Павле Николић. После финала, разговарали смо са овим дечацама који ће први пут представљати српске основце на једном шампионату света.

Зашто сте изабрали баш кошарку да тренирате?

Павле: Као мали био сам јако низак, па сам одабрао кошарку да бих порастао.

Немања: Ја сам желео да се бавим неким спортом и опробао сам се у кошарци и она ми је пошла за руком.

Ко је ваш идол?

Павле и Немања (у глас): Богдан Богдановић!

Какве су вам обавезе и планови после ових квалификација?

Павле: Следећа ставка нам је Светско првенство у Задру у марту где

Победници квалификација: кошаркаши ОШ „Вук Караџић“ Чачак

желимо на најбољи начин да представимо нашу земљу.

Немања: Поред тога, очекују нас и Олимпијске игре у Новом Саду у мају.

Колико дуго и како сте се спремали за ово такмичење?

Павле: Око пет недеља су нам трајале припреме за квалификације.

Немања: Тренирали смо скоро сваки дан и мотивација нам је била ово прво место и одлазак у Задру где ћемо представљати и своју земљу, град и школу.

Момцима из Чачка желимо успех и држимо им палчеве у марту.

Дан касније одиграно је женско финале квалификација за прво Светско првенство у кошарци за основце. Најбоље у женској конкуренцији су биле девојчице из ОШ „Доситеј Обрадовић“ из Опова и девојчице из ОШ „Павле Савић“ из Београда. Оповчанке су бриљирале у прве две четвртине и водиле, док су се Београчанке пробудиле у последњој четвртини и, уз добру одбрану и брзе акције, забибериле и смањиле предност противни-

Ђак репортер у разговору са кошаркашима Павлом и Немањом

ка на један кош. У изједначеној борби девојчице из Опова су превладале резултатом 24:22. Оне ће нас представљати у Задру у марту. Најбољи играч и капитен оповске екипе Ана разговарала је са нашим репортером.

Колико дуго тренираш кошарку и зашто баш овај спорт?

- Око три и по године. Изабрала сам кошарку јер сам у њој пронашла свог првог идола Сању Петровић и једноставно тај спорт ме испуњава. Гледала сам брата како игра и ја сам се уписала и тако је све почело.

Колико дуго сте се припремали за квалификације?

- Тренирали смо, овако регуларно, као и за утакмице, а припремали смо се заједно са наставником и на часовима физичког.

Шта вас даље очекује? Какви су вам планови?

- Сада идемо на Светско првенство и тамо су нам ишчекивања висока. Биће тежих утакмица, вероватно и бољих екипа, али ми увек идемо на победу.

Била је то Ана, капитен екипе ОШ „Доситеј Обрадовић“ из Опова. Желимо им успех у Задру и држимо им песнице.

Нађа Букатаревић 8/2

Јелена Ђорђевић 6/3

Катарина Јовановић 6/3

Димитрије Николић 6/4

ОШ „Вук Караџић“ Кладово

Ђаци репортери у друштву кошаркашице Ане

Победнице квалификација: кошаркашице ОШ „Доситеј Обрадовић“ Опово

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ ПОКУШАЛИ СУ ДА САЗНАЈУ КАКО ДА СЕ ИЗБОРИМО СА ВРШЊАЧКИМ НАСИЉЕМ

НЕК СОЛИДАРНОСТ И ДРУГАР

Насиље је актуелна тема данас о којој се, нажалост, доста прича у нашим школама. За поједину децу је то као „добар дан“. Чини нам се да су за пораст насиља криви и медији, али и целокупна атмосфера која влада у друштву. Све више деце желе пажњу и потврду да су „главни“ у друштву и то доводи до различитих облика насиља.

Реконструкција новинарске секције: Треба децу научити да на прави начин изразе своја осећања

Насиље може бити физичко и психичко и готово да нема детета под овим небеским сводом које није доживело неки облик насиља. Сведоци смо да и интернет узима свој данак и да данас потресне слике из школе можемо да видимо и он лајн. Питали смо и наше ученике и наставнике шта мисле о вршњачком насиљу:

СТЕФАН: Према мом мишљењу насиље је непотребно зато што доноси само лоше ствари и школа би без насиља била боље и сигурније место.

ИВАНА: Ја мислим да медији доста „подгревају“ ствари тиме што се о томе стално прича. То је само контрапродуктивно јер свакодневним објављивањем деци дају лош пример и никоме то не служи за наук, него им још више пробуђује машту. Мања деца мисле да ће на тај начин да постану популарни.

ТЕА: Мислим да су деца данас доста љубоморна на своје вршњаке и да због тога је и насиље повећано. Треба више да се ради са децом да науче на који ће начин да изразе своја осећања.

МИЛАН: Ја мислим да због вршњачког насиља може доћи до тешких последица. Мислим да ту школа игра велику улогу и да је на њој тежак задатак да насилнике прераспита и уклопи у друштво.

НЕМАЊА: Вршњачко насиље је јако озбиљно и неко чак може јако да се повреди, па и умре.

КОНСТАНТИН: Насиље није добро и треба га избегавати јер неко може озбиљно да се повреди или увреди неким погрдним речима, а школа треба да буде наша друга кућа и ту треба да се осећамо сигурно и лепо.

И наши наставници деле слично мишљење као и ученици:

НАСТАВНИЦА ЈЕЛЕНА: Вршњачког насиља је било и у мом детињству. То није нова тема, само што је тада друштвена клима била другачија. Није се пуно причало о томе, али су проблеми постојали. Мислим да је ово актуелно због видео снима-

Реконструкција новинарске секције: Насиље је актуелно због видео снимака које често можемо да видимо на друштвеним мрежама

ка које често можемо да видимо на друштвеним мрежама. Зато на часовима одељењског старешине трудимо се да подигнемо емпатију код ученика, да их научимо шта је добро, а шта лоше. И родитељи би требало више да учествују у овом процесу пошто основно васпитање долази из куће.

НАСТАВНИЦА ИВАНА: Мислим да медији доста раширују причу око вршњачког насиља. И ја сам родитељ

и трудим се да своје дете васпитам и одгајим у нормалној атмосфери, да јој укажем на грешке и направим од ње доброг човека. То исто важи и за ученике. Потребно је доста труда и рада да наша деца постану узорни грађани и људи. Морам сви да се сложимо и заједно радимо, то мислим на родитеље и школу.

Ово истраживање смо и одрадили да покажемо да се вршњачко на-

КОРИСНО ПРЕДАВАЊЕ МИНИСТАРСТВА УНУТРА

Представници Министарства унутрашњих послова Полицијске управе Колин су за ученике шестих разреда наше школе одржали предавање на тему Вршњачког насиља. Предавање је одржано у четвртак, 28. новембар за време петог часа у просторијама школе. Све смо свесни да вршњачко насиље постоји и да поприма све бруталније размере у школама широм Србије, зато радимо на томе да га предупредимо и спречимо. Говорило се о различитим видовима овог насиља, о томе да се јавља у виду

туча, вређања, понижавања и вређања на друштвеним мрежама, као вербално и психичко малтретирање. Ученици су показали велику заинтересованост за ову тему и укључивали се све време у дискусију. Подаци Министарства просвете показују да су деца најчешће склона вербалном насиљу – вређању, сплетарењу, давању погрдних имена, исмевању и оговарању. Јасна порука припадника МУП-а је да уколико трпе насиље, ученици увек треба да се обрате ономе у кога имају поверење. То може да буде било ко из шире и уже

КОЈЕ ЈЕ УЗЕЛО МАХА У ШКОЛАМА У СРБИЈИ

СТВО ПОНОВО БУДУ У МОДИ

силе може зауставити, да сви треба да одрастамо и здравој средини и гајимо вредности заједништва, љубави и поштовања, а то ћемо постићи слогом и сарадњом школе, родитеља и ученика. **СТОП ВРШЊАЧКОМ НАСИЉУ!!! МИ СМО ЗА ЉУБАВ, ПОШТОВАЊЕ И ЗНАЊЕ!!!** То су вредности које ће од нас направити исправне људе.

Јелена Ђорђевић 6/3
ОШ „Вук Караџић“ Кладово

ШЊИХ ПОСЛОВА

породице, могу да буду запослени у школи: наставници, одељењски старешина, педагог.

Уз добру сарадњу у школе и родитеља, какву промовише наша школа, може се правовремено реаговати да до вршњачког насиља не дође, али и кроз разна предавања и радионице на ову тему. Важна је и улога медија када је ова тема у питању, кроз поруке и вредности које промовишу.

Ксенија Вујасиновић, 6/2
Основна школа „Бора Радић“, Баваниште

ПОСЛУШАЈМО САВЕТ ПСИХОЛОГА

У савременом добу, вршњачко насиље је нешто са чиме се, нажалост, свакодневно сусрећемо. Било то у школи, на вестима или интернету. Најчешћи су узроци безазлени, некада из шале, али доводе до трагичних и често трајних последица. Обично су проблем појединци, и када дође до сукоба, другари из одељења уместо да помогну, они ваде телефоне и снимају. И онда се често питамо где је нестала солидарност и другарство и у какве људе израстамо. Некада је узрок таквог понашања детета занемаривање родитељске пажње. По

Психолог Емина Лазаревић саветује децу да не ћуте и не трпе, већ да се обрате одраслима

ПРИЈАВИ НАСИЉЕ

Насиље можемо пријавити на следеће бројеве телефона:

СОС ДЕЧЈА ЛИНИЈА
„Број за проблем твој“
0800 123456
(бесплатан 00 -24)

ПРИЈАВА НАСИЉА
У ПОРОДИЦИ
0800 100 600

СОС телефон за децу
и жене жртве насиља
3626 006

Полиција 192

нашем мишљењу, највећи кривац су емисије које се емитују непрекидно, ријалити емисије, у којима се редовно понављају сукоби, свађе и псовке. Некима од нас, они су чак идоли. Такве емисије нам шаљу поруку да је такво понашање нормално и прихватљиво.

Особа која сигурно зна одговоре на сва наша питања је психолог наше школе, Емина Лазаревић, која је и координатор школског Тима за борбу против насиља. Са њом смо разговарале и пронашле одговоре на сва наша питања.

Шта се сматра насиљем у школи?

- Насиље је нешто што угрожава једног појединца, било то вербално

или невербално, све оно због чега је неко имао намену неког да угрози, било то психички или физички. Насиље је све оно због чега се неко осети лоше или издвојен из друштва и не треба да се толерише.

Ми знамо за физичко насиље и све више се помиње електронско насиље. Које све врсте насиља постоје?

- То су најчешћи облици насиља и највише се помињу. Поред тих облика можемо да причамо о социјалном насиљу у то спадају оговарање, измишљене приче, клеветање. То не треба да радимо јер због тога ће се неко осећати лоше и увређено. Постоји психолошко насиље у које спада уцењивање, претња, исмевање и на тај начин се урушава психичко и емоционално здравље.

Да ли су насиљу чешће изложени девојчице или дечаки?

- То је раније била честа заблуда да су дечаки изложени насиљу, а девојчице не. Па се то временом све променило, да су чак девојчице биле једно време окарактерисане као неко ко врши насиље, али не можемо пра-

вити такве разлике. Ми са сигурношћу данас можемо да кажемо да се насиље дешава свима.

Шта ми треба да урадимо када видимо насиље или осетимо на свом примеру?

- Често се деца повуку, не желе да причају о томе и имају осећај кривице. Увек том детету треба да кажемо да се није то десило због њега, да није оно криво. Када деца виде насиље обично кажу то није мој друг, то је било тамо и слично, али они трпе исте последице само што оне нису на почетку видљиве. Када се ми нађемо у таквој ситуацији не треба да ћутимо него треба да се обратимо старијем био то наш родитељ, наставник или психолог.

Из овог разговора закључујемо да не треба да ћутимо и трпимо насиље, већ треба да се обратимо родитељима или школском особљу наставницима, психологу или директору школе.

Ања Дражић
и Теодора Каменица
ОШ „Војислав Вока Савић“
Лазаревац

#НИНЦЕ

ЗА ВЕЉКА МАРКОВИЋА ИЗ ШАБАЧКЕ ШКОЛЕ „СТОЈАН НОВАКОВИЋ“ НЕ ПОСТОЈИ ПРЕПРЕКА

ОДРИЦАЊЕ ВОДИ КА УСПЕХУ

Унашој школи има доста успешних спортиста. Да би се постигао успех, потребно је доста рада и одрицања, али исто тако и велика љубав према спорту. Један од успешнијих спортиста и ученика у нашој школи је Вељко Марковић. Ученик је осмог разреда, ниже успехе како у школи, тако и ван ње. Од петог разреда учествује на школским такмичења. Један је од најбољих ђака своје генерације. Изузетно је одговоран у школи и посвећен је учењу и напретку. Поред успеха који постиже у школи, Вељко је већ шест година изузетно успешан каратиста и носилац је многих награда. Како је текао и развијао се његови успех, открили смо у разговору са њим.

Колико дуго тренираш карате?

- Тренирам већ шест година.

Када и како си се одлучио да почнеш да тренираш карате?

- Као мали сам желео да тренирам борилачке спортове и да то користим као врсту одбране у свакодневном животу.

Ко ти је пружио највећу подршку?

- Моји родитељи, тренери и најбољи другови.

Да ли и колико је одрицања потребно да се постигну жељени резултати?

- Потребно је много одрицања да би постигао жељени успех. Имам мало времена за себе и дружење. Али поред много обавеза, учења и тренинга, проналазим време за дружење са својим пријатељима и, што је најважније, стижем да се одморим.

Колико си задовољан постигнутим резултатима?

- Веома сам задовољан, али увек има места за даљи напредак.

Када и где си добио првонаграду и која ти је најзначајнија?

- У Шапцу, на првом такмичењу сам се добро показао. Награда има пуно, свака ми је драга и значајна, али ћу издвојити оне које су ми најдраже. Прво место које сам освојио на такмичењу у Лозници

2016, у Новом Саду 2017. и прво место освојено у катама појединачно на Европском првенству у Румунији.

Недавно си учествовао на Светском првенству...

- Ово Светско првенство ми је донело много самопоуздања, ново искуство и лепу успомену која остаје за цео живот. Освојио сам друго место, а конкуренција је била јака. Осећам се јако срећно и самоуверено због освојеног другог места, још више верујем у себе и тежим ка томе да на следећем Светском првенству узмем злато.

Шта ти даје мотивацију за учење и тренирање?

- Мотивацију проналазим у жељи за успехом, остварењу својих снова, а то је Војна школа коју желим да упишем.

Давид Божић 8/2

Урош Николић 8/2

Дуња Катавић 8/2

ОШ „Стојан Новаковић“ Шабац

На Светском првенству освојио је друго место

УЧЕНИЦА ИЗ СМЕДЕРЕВА ТЕОДОРА МИЛОШЕВИЋ ВЕЋ ДЕСЕТ ГОДИНА ВРЕДНО ТРЕНИРА КАРАТЕ

САЊАМ МЕЂУНАРОДНИ УСПЕХ

Бити успешан спортиста у данашње време захтева много рада, труда, али и одрицања. Наша школа има велики број спортиста, али једна од њих која се издваја је Теодора Милошевић која ће нам у овом интервјуу открити нешто више о себи и о томе како је заволела свој спорт.

- Спорт којим се бавим је карате. Тренирам у карате клубу Сд Комбат већ скоро 10 година. Каратом сам кренула да се бавим потпуно спонтано, кад сам била мала. Како је време пролазило, моје интересовање је почело да расте и схватила сам да је управо то оно што волим, што ме испуњава и чиме бих хтела да се бавим у наредним годинама.

Како изгледа један твој тренинг?

- Напорно тренирам, дајем свој максимум и радим на својој техници како бих остварила циљеве. Тренирам четири пута недељно, али наравно, поред тих обавезних тренинга у сали, трудим се да - када год нађем слободног времена - одрадим неки тренинг код куће и самим тим повећам своју успешност. Наши тренинзи се разликују зависно од припремног периода. Тренутно су они

Теодора има дугу такмичарску каријеру и пуно освојених медаља

фокусирани на технику и њено усавршавање.

Зашто се бавиш баш овим спортом?

- Такмичења у каратеу се деле на ката и кумите такмичења. Мене су привукла кумите такмичења, тачније такмичења у борбама. Иза себе имам дугу такмичарску каријеру и доста освојених медаља, а ти успеси мож-

да не би били могући без свог напорног рада, мотивације и наравно - подршке мог тренера.

Које би своје успехе и успомене издвојила?

- Карате ми је омогућио да створим доста драгих успомена, упознам нове људе, спортисте, са којима пратим разне припреме, делим искуства и успут научим нешто ново.

Од значајних медаља издвојила бих 3. место на Купу Србије и 3. место на Трофеју Београда. Такмичим се у категорији јуниорке +59 кг, која је једна од јачих категорија и у којој је понекад стварно тешко доћи до неког резултата јер има доста добрих и квалитетних такмичарки.

Који су твоји циљеви и снови?

- До сада нисам имала прилику да одем на неко такмичење ван Србије, али надам се да ће их бити ускоро. Сан ми је да одем на неко веће такмичење, као што су Европско и Светско првенство, и да ту успем да освојим неку медаљу.

Шта би препоручила свима који се не баве спортом?

- Свима бих препоручила да се баве неким спортом, пре свега због здравља и стварања здравих навика. Осим тога, спорт развија емпатију, јача психу и повећава самопоуздање.

Овако нас је са осмехом испратила Теодора Милошевић, која нас је својим самопоуздањем и шармом оставила без речи.

Кристина Живковић
Медицинско-фармацеутска школа
„Света Петка“ Смедерево

ВЕЛИКОГ МИЛОМИРА ГЛАВИЧИЋА КРАЉЕВЧАНИ ДОЖИВЉАВАЈУ КАО СВОГ ЗАШТИТНИКА

ДОБРОТВОР СА СРЦЕМ ВЕЋИМ ОД КАНАДЕ

Средином прошлог века одселио се у Канаду, али родни град никада није заборавио

Иако се многи истичу у хуманитарном раду, нама мештанима града Краљево није тешко да издвојимо једну личност - Миломира Главчића. За њега нису чули само становници Краљево и околине, већ и грађани целе Србије. О њему се писало и даље се пише јер он не престаје да несебично помаже свој завичај. Репортажу о Миломиру започели смо посетом «Кући сећања» коју је подигао његов рођак на обали реке Рибнице недалеко од наше школе, а наставили смо разговором са њим који нам је испричао трновит пут овог добротвора од Србије до далеке Канаде. Миломир се родио давне 1924. године у селу Ковачи код Јошаничке Бање, а недавно, тачније 6. децембра прославио је свој 95. рођендан. Педесетих година прошлог века отишао је у Канаду у

„Кућа сећања“ посвећена је добротворству Миломира Главчића

група људи, град, увек се јави неко да помогне. То се мени догодило после бомбардовања 1941. године у Краљево. Човека који ми је те ноћи помогао, никада више нисам видео, али га никада нисам заборавио”.

Миломир, Краљево и родни крај никада није заборавио. Иако ниједном није посетио Србију, овај Канађанин, српског порекла несебично помаже Краљево и околину. До сада је донирао око седам милиона евра. Захваљујући њему добили смо нови мост на Ибру, који носи његово име, помогао је изградњу децејг вртића који се налази у насељу Берановац поред издвојеног одељења наше школе, а у више наврата помагао је Општој болници “Студеница” куповином скупе медицинске опреме. Поклонио је новац за куповину магнетне резонанце, ултразвучног апарата, а недавно је донирао око 300.000 евра за куповину новог

скенера, како би се смањиле листе чекања у Општој болници у Краљево. Поред Краљево за које га везују најлепше успомене из ране младости, овај Канађанин великог срца, помаже несебично свом завичају, рођацима и комшијама. Како би им олакшао живот, сваке године шаље вредне новчане прилоге, његовим новцем изграђене су просторије Месне заједнице у родном селу Ковачи, изградо је Дом културе у Јошаничкој Бањи, финансирао је изградњу цркве у свом селу и изградњу и асфалтирање сеоских путева по забитим копоничким селима. Због свог несебичног и великог срца, овај добротвор добитник је и бројних признања и одликовања. За своју несебичну помоћ одликован је Орденом Светог Саве који му је лично уручио патријарх српски, Ириней и Златном медаљом за хуманост коју је добио од државе Србије.

Нажалост, овај велики добротвор никада није дошао у Србију, коју толико воли и несебично помаже. За њега се могу чути само речи хвале, да је изузетан човек, племенитог срца, већег од Канаде. Старост га је стигла, здравље му је ослабило, тако да је тешко поверовати да ће овај добротвор икад посетити свој родни крај и Краљево и уживати у племенитим делима за које је лично он заслужан.

Ми, који живимо у Краљево, сведоци смо његових племенитих дела, сваки пут када прођемо мост на Ибру сетимо се овог дивног човека, великог срца, јер како каже наш Нобеловац: „Од свега што човек у животном нагону подиже и гради, ништа није у мојим очима боље и вредније од мостова”.

Софија Грбовић
Јована Ковач
ОШ “Вук Караџић” Рибница

Мост на Ибру носи његово име

близини Нијагариних водопада, где се успешно бавио хотелијерством и некретнинама и тако стекао огромно богатство.

Једном приликом, присећајући се тешких ратних година када му је непознати човек помогао Миломир Главчић, добротвор из Канаде, рекао је: “У тешкоћама ко год да је у питању, појединац,

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ СА ПОНОСОМ ПРЕДСТАВЉАЈУ СВОЈЕ НАЈХУМАНИЈЕ СУГРАЂАНЕ

СВИ СМО МИ ДЕДА МРАЗ

Најхуманија личност у Пироту је Алекса Живковић Потрчко. Он свакодневно помаже људима у свом крају доносећи им разне намирнице. Алекса се тиме бави дуже од седам година и стварно ужива у томе. Није му проблем да својих петнаест минута у току дана проведе доносећи људима разне ствари.

На почетку своје каријере правио је неке ситне грешке, али је из тих грешака учио и био све ближи свом циљу. Добио је разна признања за своју хуманост која је касније прерасла у навику. Пројекат са нашом школом започео је пре две године. То је било на часу грађанског васпитања где је између осталог причао и о првој помоћи. У сарадњи са нашим наставницима имао је један веома велики пројекат о рециклирању пластичних флаша који и дан данас траје. На основу тог пројекта сакупили смо 17.000 динара и донирали у хуманитарне сврхе за куповину УВ стерилизатора за Хитну помоћ у Пироту. Сарадња наше школе са Потрчком се наставља и ове школске године кроз многе пројекте. Он поручује свим основцима да треба слушати старијег човека, али не треба ићи за њим. Увек треба слушати себе и тежити остварењу својих снова и жеља.

Хуманост, великодушност, искреност, само су неке од карактеристика које се данас, нажалост, ретко срећу, а требало би да буду примарне свима. Ипак, не могу рећи да не постоје људи који плеће својом добротом. Племенит, диван, добродушан човек, Крагујевчанин, Љубиша Шљивић, на мене је оставио посебан утисак. Бициклом је освојио Северни пол, не из хира, досаде или жеље за медијском пажњом, већ због малишана из Београда. Љубиша је без размишљања кренуо на тако далек пут, и са вољом и упорношћу успео. Након три месеца и пређених 5.876 километара скуљен је новац и дат Михаилу, који је потом купио најнеопходније - кохлеарни имплант.

Љубиша каже да му је, током пута кроз дванаест земаља, мајка била највећа подршка и ослонац. Тем-

Након три месеца и пређених 5.876 километара скуљен је новац за Михаила

пературе су смењивале у распону од плус 40 до минус 10. Било је проклизавања, падова, мећава, снега, кише, леда, жарког сунца. Али, пред собом је имао циљ, и није желео да се преда. Не само да је несобично помогао недужном детету, већ је на најсевернију тачку Европе подигао српску заставу.

Иначе, Љубиша је свестрана особа - дипломирани економиста, поета, спортиста. Својим делима, енергијом, снагом и еланом надахњује све око себе. Они који га познају причају да је још у најранијем узрасту научио праве животне вредности. До сада је прешао око 14.000 километара, а све како би помогао деци. Возио је од Барселоне до Лисабона, а овог пута је освојио и Нордкап. Већ размишља о новом подухвату.

Као што Антоан де Сент Егзипери у „Малом Принцу“ поручује „човек само срцем добро види“, тако и двадесетдеветогодишњи Љубиша прича своју причу, учећи нас да само будемо људи, једноставни, посвећени, пожртвовани, хумани.

Најхуманија особа у Нишу је Јасмина Бараћ Перовић. Јасмина је млада запослена мама, која упркос тешком хендикепу размишља о другима и пружа им несобичну помоћ. Наиме, од своје петнаесте године Јасмина пати од дистрофије мишића, те не може да се креће без нечије помоћи. Иако у тешком стању, није клонула духом. Завршила је Правни факултет у Нишу и данас чини све да помогне особама са инвалидитетом.

Колико дуго се бавите хуманитарним радом?

- Хуманитарним радом бавим се већ 20 година.

На који начин пружате помоћ особама са инвалидитетом?

- Оснивач сам многих удружења и организација. У Удружењу студената са хендикепом пружамо помоћ студентима да се образују, добију стипендије, друже и међусобно повезују. У организацији „Из круга“ пружам бесплатну правну помоћ особама са инвалидитетом да остваре своја законом загарантована права. Организујем и психолошке радионице, излете, дружења и различите програме који помажу људима да се социјализују, повезују, размењују мишљења, поруке, емоције... Основала сам и Пливачки клуб „Делфин“ за особе са инвалидитетом са циљем да им омогућим да се баве спортом, побољшају своје психофизичко стање, развијају спортски дух и самопоуздање учешћем на такмичењима и освајањем медаља.

Како сте се осећали када сте се разболели?

- Ух... нема правих речи. Ужасно, беспомоћно, страшно лоше.

Како су ваши другови у школи реаговали?

- Имали смо само 15 година тако да мислим да нису били баш свесни шта ми се догађа. Похађала сам једну нишку гимназију и чини ми се да у то време није била развијена емпатија међу ученици-

Јасмину Бараћ Перовић хендикеп не спречава да помогне другима

Потрчко је на часу Грађанског васпитања говорио о првој помоћи

Јасмина сматра да ко хоће, увек нађе начин, ко неће – оправдаће

Љубиша Шљивић је до сада прешао око 14.000 километара, а све како би помагао деци

Алекса Живковић Потрчко свакодневно суграђанима у Пироту доставља намирнице

ма. Забринутији су били моји другови из основне школе, одељењски старешина и, на првом месту, моја породица.

Ко вам пружа подршку у свакодневном животу и на који начин?

- Првенствено породица. Мама ми је највише помагала. Од њене смрти помажу ми супруг, тата и син који има само девет година. Имам и персоналног асистента којег ми је омогућио град Ниш.

Да ли сте некада као особа са инвалидитетом били жртва дискриминације?

- Нажалост, јесам много пута. Тужила сам једног нишког превозника када ме је вређао возач у јавном превозу и то је први случај дискриминације за особе са инвалидитетом у Србији. Пресуда се данас узима као пример на правним факултетима у Србији.

Људи често говоре да немају времена за себе, а камоли да помажу другима. Шта мислите о томе?

- Свако има право на избор. Мени је живот показао како изгледа безнађе и само ја знам кроз шта сам прошла и шта све преживела, посебно што сам била дете из радничке породице које је живело као подстанар у предграђу Ниша и, поред свега тога, неизлечиво се разболело у осмом разреду. Ја помажем другима да се оснаже и изборе за своје место под сунцем јер сам осетила на својој кожи колико је то тешко. Свако од нас би требало да саосећа са другима. Није проблем издвојити време када желите да помогнете. Ко хоће, увек нађе начин, ко неће – оправдаће.

Шта вас мотивише да помажете другима?

- Мотивише ме лични пример и осећање које у мени изазива свака добра ствар коју учиним. И мени су у животу помогли многи, чак и неки чијој се помоћи нисам ни надала. Тако сам и стекла пријатеље за цео живот. Мислим да се све то

врати као бумеранг. Колико дајеш и помажеш, толико ти се добрим враћа.

Да ли се бавите спортом?

- Пре него што сам се разболела активно сам тренирала тенис и карате. Нажалост, услед дистрофије мишића коју имам и која је узроковала 100% инвалидитет, немогуће је бавити се било којим спортом сем пливањем. Зато сам са својим супругом и основала Пливачки клуб „Делфин“ у Нишу за сву децу и све особе са било којом врстом хендикепа. Овај клуб је данас један од најпрестижнијих у Србији. Пливачи само нижу успехе и медаље, што и шири друштвена заједница препознаје. Најважније је ипак то што ти успеси утичу на саме такмичаре, на њихово самопоуздање, а усређују и њихове породице. Један од мојих циљева, усређити другог, на тај начин је остварен.

Припремили:

Мила Јовановић

Сара Миљковић

ОШ „8.септембар“ Пирот

Софија Јањушевић

ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Грошница

Марта Стевановић

ОШ „Надежда Петровић“ Островица

ВЕЛИКО СРЦЕ УЧЕНИКА САВРЕМЕНЕ ГИМНАЗИЈЕ

Савремена гимназија је и ове године учествовала у многобројним хуманитарним акцијама. Почетак нове школске године је обележен сакупљањем животних намирница и средстава за хигијену социјално угроженим породицама на Косову. Ученици наше школе учествовали су и у акцији прикупљања чепова за особе са хендикепом. Поменути акција и даље траје и постала је саставни део школских активности. Наши ученици су били део пројекта „Пружи корак“ и допринели су дозирању

новца за изградњу родитељске куће у Београду. Добили смо и посебну захвалницу од организатора пројекта јер смо се одазвали у великом броју. Савремени гимназијалци су правили и пакетиће са школским прибором за ученике ОШ „Топлички хероји“, а установи Сремчица су донирали средства за предстојећу зиму. Такође, организоване су и посете многим установама, међу којима је и старачки дом на Вождовцу у коме су се ученици спријатељили са бакама и декама и договорили се у

вези са наредним дружењем. Следећа планирана хуманитарна акција јесте посета школе деце са оштећеним слухом, којима ће ученици наше школе однети новогодшње поклоне и заједничким дружењем улепшати празнике. Верујемо да је неговање хуманитарног духа веома важно како бисмо помогли онима којима је помоћ неопходна и учинили им живот лакшим.

Дуња Мићуновић
Арса Петковски
Савремена гимназија
Београд

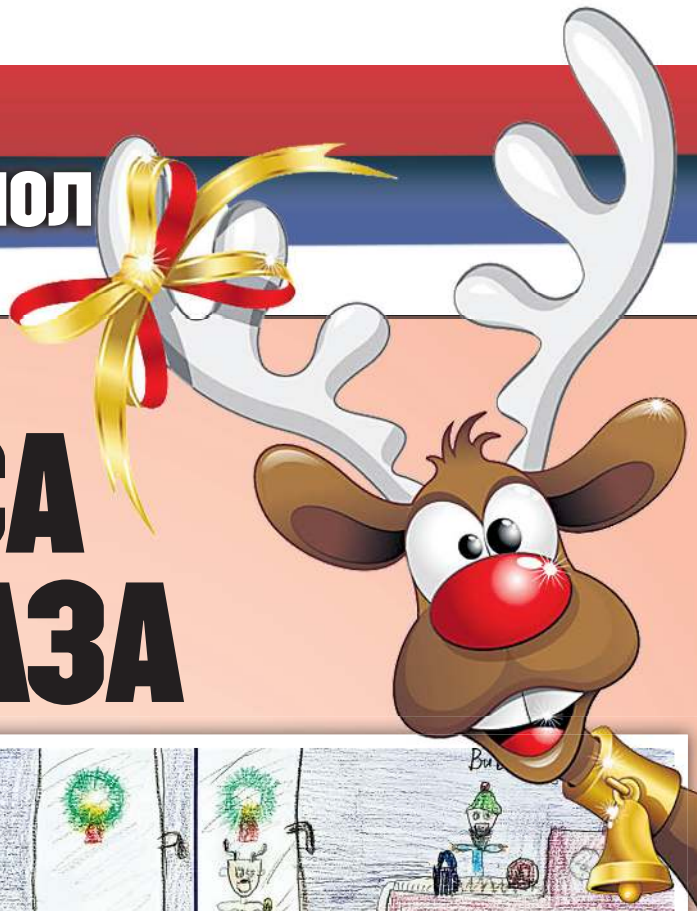

#СЕВЕРНИПОЛ

ОСМИСЛИЛИ СМО ТРЕНИНГ ЗА РУДОЛФА И ИРВАСЕ КАКО БИ БРЖЕ ДОНЕЛИ ПОКЛОНЕ

МАЊЕ СТРЕСА ЗА ДЕДА МРАЗА

Једног хладног децембарског јутра Рудолф је испланирао вежбице за ирвасе јер је приметио да ирваси немају кондицију, а морају брзо да се припреме јер је Нова година на прагу. Треба помоћи Деда Мразу да подели деци поклоне на време.

Када је осмислио вежбице, отишао је да пробуди успаване ирвасе.

- Устајте, лењивци! - викну Рудолф.

- Неееее! - узвикнуше сви ирваси у глас - Пустите нас још пет минута да одспавамо и онда долазимо!

- У реду. Видимо се у Спортској сали за ирвасе! Само сам хтео да проверим да ли сте запамтили! Вежбаћу и ја са вама!

- Иди већ једном!!! - викнуше сви ирваси у глас.

Рудолф изађе. После пет минута ирваси су у спортској одећи спремно чекали Рудолфа.

- Јесмо ли спремни за акцију? - упита Рудолф

- Даааа!!! - викуше сви ирвасу у глас.

- Е, добро! Да би сва деца добила поклоне на време, прво ћемо вежбати брзину. Сви на траку за трчање и крени!

Сви ирваси су почели да вежбају, како им је Рудолф објаснио. Наравно, вежбао је и Рудолф са њима. Међутим, после краћег времена ирваси су осетили умор.

- Хајде, хајде! Трчимо тек пет минута, а ви сте већ уморни! - бодрио их је Рудолф како би ирваси издржали кондициони тренинг.

После трчања Рудолф им је дозволио краћи одмар, а затим су кренули на другу вежбу.

- Прелазимо на вежбу број два. То је равноте-

Викторија Миленковић

жа. Сви станите на десну ногу и скакућите. На мој знак промените ногу и наставите да скакућете!

Док су ирваси: Ика, Мика, Жика, Кика, Мила, Лила и Спајк скакућали, Рудолф је узвикивао:

- Браво! Одлично! Супер! Још једном све из почетка и готова је друга вежба.

По завршетку друге вежбе Ирваси и Рудолф су без одмора прешли на вежбу број три.

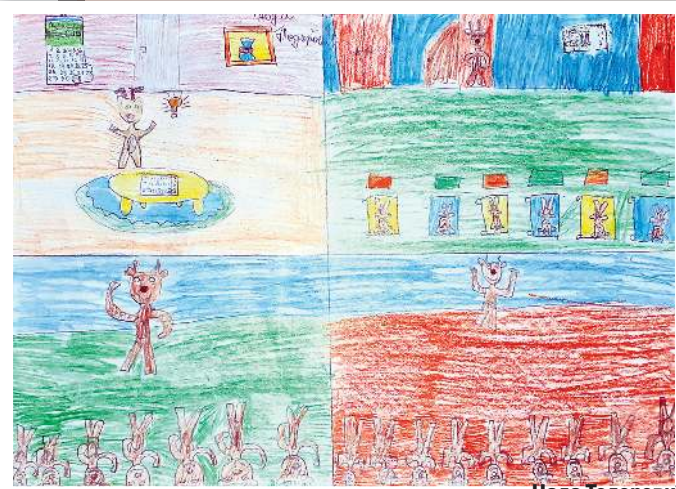
- Сада ћемо убацивати лопту у кош. Имате тридесет секунди. За то време треба да постигнете што више кошева. Овом вежбом ћемо помоћи Деда Мразу да брзо подели поклоне.

После ове вежбе Рудолф је био задовољан јер су ирваси за тридесет секунди успели да постигну петнаест кошева.

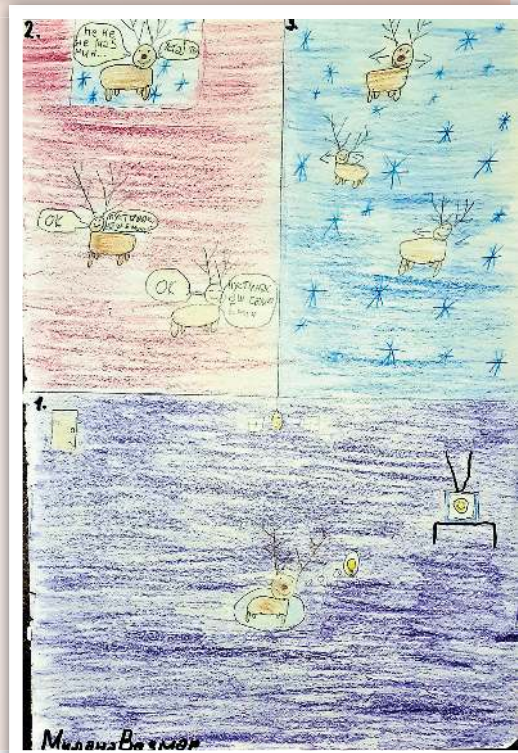
- Браво! Браво! Браво! - задовољно је узвикивао Рудолф - Вежбице су завршене за данас! Видимо се сутра у исто време, на истом месту!

Ако наставе да вежбају овим темпом, надамо се да ће ирваси и Рудолф помоћи Деда Мразу да свако дете добије новогодишњи поклон на време.

Јована Тодоровић 4/1
ОШ „Иван Вушовић“ Ражањ

Нада Тодоровић

Милана Вукобратић

ЋАЦИ РЕПОРТЕРИ ОЦЕЊУЈУ ДА ГРАД НА ТИМОКУ НИЈЕ МНОГО ЕКОНОМСКИ РАЗВИЈЕН АЛИ ЈЕ У СПОРТСКОМ СМISЛУ ВРЛО НАПРЕДАН

ЗАЈЕЧАР ГРАД ВЕЛИКИХ СПОРТИСТА

Зајечар је познат по разним спортским манифестацијама и такмичењима. Без обзира што је то мали град на обали Тимока, већина младих се бави неким спортом. Почев од оних најмлађих па све до најстаријих, свако пронађе себе у неком

Никола је власник више од сто медаља

спорту. Зајечар има велики потенцијал, јер је ту прелепа шума и парк «Краљевица», брдо које пружа изванредне услове за љубитеље спорта. Током зиме, на Краљевици је отворена ски-стаза која је веома популарна не само међу Зајечарцима, већ и људима широм Србије. Лети, на Краљевици је отворен базен који је скоро сваког дана попуњен до последњег места. Такође, на Краљевици се налази хала спортова у којој се одржавају

Џудиста Никола Ђорђевић је понос града и школе

одбојкашке, рукометашке и кошаркашке утакмице.

Иако Зајечар није економски развијен, у спортском смислу је врло напредан. Зајечар је одувек био богат историјом што се тиче спорта. Ту је ФК «Тимок» који је основан пре 100 година, односно 1919. године и најстарији је фудбалски клуб у Зајечару. РК «Зајечар» је основан 1949. године, док су се 2008. мушка и женска екипа уједи-

ниле и од тада се такмиче у јединственом клубу «РК Зајечар». Рукометашки тадашњег «Кристала» од 1984. до 1987. играли су три сезоне у Првој савезној лиги Југославије. На Краљевици, односно на Хиподрому, се сваке године одржава Крос РТС у коме учествују основци и средњошколци, али и атлетичари широм Србије и ван ње. Ове године је учествовало 2171 учесника и одржано 27 трка. Поред Краљевице,

ту је и Попова Плажа где се људи свакодневно шетају и забављају. Наравно, на Поповој Плажи налазе се паркови у којима су теретане и спортске-играчке за децу, која доста слободног времена проводе играјући се у прелепом окружењу. Такво окружење пружа услове за тренинге и подстицају спортске активности у којима је значајно учешће наших ученика.

Ми ћаци репортери имамо част да представимо понос нашег града и школе, перспективног спортисту Никола Ђорђевића ученика првог разреда Техничке школе Е11. Никола је активан џудиста из клуба «Јудо-Академу Тодоровић» и за сада има 13 пехара са међу-државних и државних првенстава. Медаља има можда и стотинак, такође са много такмичења као што је прошле године треће место у Румунији. Овим спортом се бави већ девет година. Планира да се и у будућности усавршава у овој дисциплине тако да ћемо вас извештавати наредних три и по година о успесима овог спортисте. Сада у децембру и јануару учествоваће на пар међународних такмичења за које се успешно пласирао. Надамо се да ћемо вас ускоро извести о његовим новим успесима.

Лазар Ивковић Е41
Вук Тошић Е24
Техничка школа Зајечар

НА ЗАТВОРЕНОМ БАЗЕНУ У ПАРАЋИНУ ОДРЖАНЕ КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА ШКОЛСКЕ ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ

ПЛИВАЧИ СА МОРАВЕ ПОСТАЛИ ОЛИМПИЈЦИ

На затвореном градском базену у Параћину, новембра ове године одржано је Окружно школско такмичење у пливању. Ђупријски основци и средњошколци су остварили значајан успех и пласман на Школску олимпијаду, која ће се одржати у мају следеће године у Новом Саду. То су: Марио Лајб и Сава Радоњић из ОШ «Ђура Јакшић», Анђела Злонога, ученица средње Медицинске школе, и Урош Рајић, ученик средње Техничке школе у Ђуприји. Разговорали смо са њима о успеху који су постигли.

- Освојио сам прво место и постигао боље време у односу на претходну годину. Мада конкуренција и није била тако јака - рекао је Сава Радоњић, ученик осмог разреда школе «Ђура Јакшић». Анђела Злонога има за узор Нађу Хигл и не би никад ме-

њала спорт којим се бави. Успева да усклади целодневне обавезе у Медицинској школи са тренинзима, а на овом окружном такмичењу освојила је прво место. Поделила је са нама једну шаљиву анекдоту.

- Никада нећу заборавити када ми се на такмичењу у Јагодини поцепала капа... - уз осмех присетила се Анђела.

Још једно златан дечак Марио Лајб, ученик 7. разреда ОШ «Ђура Јакшић», одмах из школе отишао је право на тренинг, а учене резервине за касне вечерње сате. Ипак све се постиже уз добру организацију, а и јаку мотивисаност.

Ћак репортер у разговору са пливачима

Ови дечаки и девојчица су узор свим ученицима да се увек боре за више и боље резултате, јер сваки остварени циљ рађа нови. Кад си омиљен у школи и популаран као спортиста, ништа не може да буде тешко.

Ема Ђокић
Соња Николић 8/3
ОШ «Ђура Јакшић» Ђуприја

#ШАМПИОНИ

КОШАРКАШ МОМИР ТАНИЋ ЈЕ СПОРТИСТА ГЕНЕРАЦИЈЕ 2018/19. У ЗЕМУНСКОЈ ШКОЛИ „ЛАЗАР САВАТИЋ“

СРЦЕМ СЕ ИГРА

Упорношћу на терену, тимским духом, енергијом и преданошћу на свакој утакмици, Момир Тонић завредео је титулу „Спортиста генерације 2018/2019.“ у земунској основној школи „Лазар Саватић“. Како теку школски дани нашег Момира, како уклапа тренинге и учење, шта му је кошарка пружила, а чега се одрекао због своје велике спортске љубави, откривају наше школске новинарке, Доротеа Премовић и Мина Јанковић.

Момире, зашто си изабрао баш кошарку и колико дуго већ тренираш?

– Од малих ногу сам заволео кошарку, тренирам је већ осам година и то је спорт који волим и у ком сам се пронашао.

Ко је први препознао твој кошаркашки таленат?

– Моји тренери, Милош Лазић и Виктор Јанкегић из кошаркашког клуба „Земун“ коју су ме увек подстицали да будем што бољи и да напредујем, као и мој наставник физичког васпитања у основној школи, Милош Ђоковић, који ме је поддржавао.

Као неко ко у својој генерацији веома успешно игра на позицији плејмејкера, шта мислиш које су најважније кошаркашке вештине за ту позицију?

– Рекао бих да ту треба повезати више ствари: преглед игре, промена ритма, експлозивност, први корак, асистенција, брзина, самопоуздање и најбитнија ствар – шут.

Шта задаје највише муке твојим чуварима на паркету?

– Све што урадим – финте, шут највише, асистенције...

Да ли би се сложио са запажањем најтрофејнијег кошаркашког универзитетског тренера у

У игри је тимски дух најбитнији

САД, Цона Вудена, који је једном приликом рекао: „Није битно колико си висок, већ на којој висини играш?“

– Не бих се сложио са његовом изјавом зато што мислим да је висина најважнија у кошарци.

Који су твоји кошаркашки узор, постоји ли плејмејкер који те инспирише да будеш истрајан, да упорно и посвећено тренираш и не одустајеш и после пораза и тешких момената?

– Џејмс Харден, НБА играч, једини је мој узор. Леворук је као и ја, волим да гледам његове утакмице и стварно ми се допада његов стил и начин игре.

Често си учествовао на такмичењима у основној школи „Лазар Саватић“ и увек си биран у прву екипу. Да ли постоји утакмица коју си одиграо као ученик наше школе, а посебно њеш је памтити?

– Чини ми се да ћу се увек радо сећати Јуниор НБА лиге, коју смо играли као петаци. Представљали смо НБА екипу „Оклахома Тандерс“. На крају такмичења, после једанаест победа и једног пораза, били смо трећи. Снимили смо и видео о том првенству, обавезно га погледајте на Јутјубу!

Могу ли озбиљно посвећеност спорту и стицање знања заједно, с обзиром да си од септембра успешан и као јак Десете београдске гимназије коју је тешко и уписати?

– Могу вам рећи да није лако. Редовни тренинзи с једне стране, а учење са друге – све то захтева доста одрицања и нема толико дружења и излазака са вршњацима. После сваког тренинга мораш да се одмараш како би био спреман за сутрашњи. Међутим, то ми никада није представљало проблем зато што волим кошарку и уживам у њој.

Да ли се слажеш са изјавом нашег прослављеног плејмејкера и сада већ

НОВИ СЕЛЕКТОР КОКОШКОВ ЈЕ ОДЛИЧАН У СВОМ ПОСЛУ И МИСЛИМ ДА ЋЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА БЕЗ НЕКЕ МУКЕ ИЗБОРИТИ ПЛАСМАН НА ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ

бившег селектора, Александра Ђорђевића, да тим није скуп најбољих играча већ скуп играча који најбоље играју заједно?

– Слажем се и мислим да је то што је рекао потпуно тачно. У игри је тимски дух најбитнији, као и атмосфера у екипи, та нека хемија која се створи између играча.

Да ли себе у будућности видиш као професионалног кошаркаша и где би волео да играш?

– Да, наравно. Сан сваког кошаркаша је да игра у Америци, у најбољој лиги на свету, а ја ћу урадити све што је до мене да успем. Волео бих да играм и за репрезентацију Србије, то је моја земља – срцем се игра за њу!

Да ли мислиш да се наша А репрезентација може изборити на квалификационом турниру у јуну наредне године за одлазак на Олимпијске игре у Јапану и да ли се онда видимо у Арени да заједно навијамо?

– Мислим да може, пре свега зато што је нови селектор Кокосков одличан у свом послу и мислим да ће они то без неке муке постићи, а онда се видимо у Арени да навијамо заједно!

**Доротеа Премовић 8/3
Мина Јанковић 8/4
ОШ „Лазар Саватић“**

Момиров идол је Џејмс Харден

САН СВАКОГ КОШАРКАША ЈЕ ДА ЗАИГРА У АМЕРИЦИ, У НАЈБОЉОЈ ЛИГИ НА СВЕТУ, А ЈА ЋУ УРАДИТИ СВЕ ШТО ЈЕ ДО МЕНЕ ДА УСПЕМ

УЧЕНИЦИ СМЕДЕРЕВСКЕ ГИМНАЗИЈЕ ОПИСУЈУ ШКОЛСКИ ЖИВОТ ИЗМЕЂУ ДВА ЧАСА

ОНИ ЗНАЧАЈНИ КАО НЕПРИМЕТНИ ТРЕНУЦИ

Како изгледа ђачки живот између два часа? Питање на које можемо добити најразличитије одговоре. Прво на шта ђаци помисле су књиге, контролне вежбе, испитивања и стрес због свега тога. Међутим, школа је за нас ђаке нешто више од тога. У школи се рађају прва пријатељства, па и прве симпатије, спознајемо себе и постајемо свесни својих емоција и своје личности. На први поглед делује лако, али заправо није, много је лакше када имате неког поред себе, друга из школске клупе.

Преписујемо домаће задатке и учимо за следећи час

У тренутку када се чује звоно за крај часа, почиње један нови живот, и школе и ђака. Баш у тој школи славио заједно добре оцене и успехе, тешимо се када све то добро изостане. Славио рођендане, празнике, играмо друштвене игре, бавимо се спортом, глумимо и засмејава-

Обавезно играмо друштвене игре

мо једни друге, имамо своје мале ритуале пре часа испитивања, као и договоре да одложимо иста, све је то много лепше уз право друштво. Преписујемо домаће задатке и учимо за следећи час, али најлепше је када прошетате ходником након дугог и напорног часа и видити пријатељска лица у ходнику.

Неизоставни део нашег, како школског, тако и ваншколског живота је спорт. Да ли је то баскет после часова, или утакмица у међусмени, трчање, рукомет, свеједно је. Спортom се боримо против

насиља, негујемо здравље, али и пријатељства. Зато је спорт увек наш избор.

Ђачки живот, поред градива и оцена чине и ти мали, скоро неprimетни, али за нас веома значајни тренуци, одлуке, жеље, понеко насмејано лице...А све најбитније што чини наш ђачки живот тако богатим, дешава се управо између часова!

Ива Илић
Анђелка Јанковић
Марија Ђондовић
Гимназија Смедерево

ШАХОВСКИ ТУРНИР У РУМИ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ

СЕЋАЊЕ НА СТЕПАНА ГУТА

У основној школи „Змај Јова Јовановић“ у Руми поводом Дана школе одржан је Меморијални шаховски турнир „Стјепан Гут“ као сећање на Стјепана Гута-некадашњег наставника математике и руководиоца шаховске секције. Учесници турнира су биле све заинтересоване екипе шаховских секција основних школа румске општине састављене од четири такмичара.

Правила турнира су била ФИДЕ правила шаха, а темпо игре 15 минута по играчу за

шах партију. Ученици наше школе играли су против ђака из основних школа из Руме и Пупинаца и освојили су треће место. Све похвале за Николу Шкорића, ученика седмог разреда који је све борбе завршио победом и ученике осмог разреда Јелену Коларовић, Милана Андрића и Ивана Југовића.

Сања Божић
Милица Љубинковић
Драгана Угринчић
ОШ „Небојша Јерковић“ Буђановци

#ДРУШТВЕНА ОДГОВОРНОСТ

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Кроз игру до медаља

Шабачки Трг је био домаћин будућих олимпијца. Школица спорта „Здрави и фит клинџи“ је организовала прву „Олимпијаду нада“. Више од стотину деце показало је своје вештине на полигону спретности. Сви ученици су добили дипломе, а они који су били спретнији од других и медаље. Ја Михајло Гајић ученик првог разреда ОШ „Лаза К. Лазаревић“ освојио сам друго место у категорији дечака и срабру медаљу на нивоу свих школица спорта града Шапца. Након годину дана вежбања у школици спорта одлучио сам да се упознам и са другим спортовима, па се 2019. уписујем у Ватерполо клуб Шабац.

Михајло Гајић
ОШ „Лаза К. Лазаревић“ Шабац

„Борини“ спортисти први и у фудбалу

Општинско такмичење у фудбалу за ученике основних школа одржано је у Ковину 28. и 29. новембра 2019. године. Такмичење се традиционално одржава у хали ковинске школе „Ђура Јакшић“. Првог дана у четвртфиналу наши ученици победили су ОШ „Ђура Филиповић“ из Плочице резултатом 3:2, а онда у полуфиналу и ОШ „Ђура Јакшић“ резултатом 4:2. Други дан је, такође, био резервисан за победу. Наши ученици су, захваљујући такмичарском и борбеном духу, спортском оптимизму, у финалу убедљиво победили школу „Паја Маргановић“ из Делиблата резултатом 7:3 и освојили прво место на општинском нивоу. Тиме смо показали да Баваниште није само село одбојке, већ је то и место будућих успешних фудбалера. Честитамо нашим убедљивим спортистима и наставнику физичког васпитања Милошу Богуновићу, који је са директором школе Васом Симичићем, све време био подршка нашим фудбалерима.

Јован Грковић 6/10
ОШ „Бора Радић“ Баваниште

Брзином до звезда

На самом почетку новембра у великој сали Спортског центра у Лазаревцу одржано је општинско такмичење у трчању на 30 метара „Брзином до звезда“. Учествовало је 16 дечака и 16 девојчица из наше школе, а такмичари су се са ученицима из ОШ „Д. Караклајић“. Такмичење је одржано под покровитељством Атлетског савеза Србије и Асоцијације за школски спорт општине Лазаревац. Из наше школе се пласирало 16 ученика на градско такмичење које се одржало у Београду.

Ана Остојић
ОШ „Војислав Вока Савић“ Лазаревац

ПРОЈЕКАТ „ЖИВА БИБЛИОТЕКА“ УПОЗНАО ЂАКЕ СА СТВАРНИМ И ТЕШКИМ ЉУДСКИМ ПРИЧАМА

СУДАР СА СТВАРНОШЋУ

Жива библиотека је међународни пројекат који је реализован од стране Удружења „Феномена“. Крајем новембра у основној школи „3. октобар“ ученици те школе, као и ученички парламент Гимназије „Бора Станковић“ у Бору, имали су прилику да учествују у радионицама у оквиру тог пројекта. Сви ученици који су тога дана по распореду часова имали физичко васпитање су добили прилику да одаберу „књиге“ које ће „прочитати“. Могли су да бирају између пет књига: „СОС волонтерка“, „Вршњачко насиље“, „Породично насиље“, „Карцином материце“ и „Предузетница“. Као ученица ове основне школе добила сам прилику да учествујем у радионицама и да се ближе упознам са концептом целог пројекта. Прва књига коју сам прочитала јесте „СОС волонтерка“. Ова књига говори о жени која је постала СОС волонтерка. Са нама је поделила своја размишљања, искуства, причу како је уопште одлучила да се одазове на позив волонтерке, као и своје знање о СОС службама. Током читања ове књиге имали смо и могућност да поставимо питања или поделимо неко наше мишљење о овој теми.

Следећа књига коју сам прочитала јесте „Карцином материце“. Ова књига говори о жени која је победила рак материце, а та жена је заправо професорка Српског језика у нашој школи. С обзиром на то да ради у нашој школи, сматрам да смо били слободнији, а самим тим смо постављали и више питања. Оно што ме је највише задивило, као и оно што је оставило највећи утисак на мене, јесте оптимизам са којим је та прича нама испричана. Неке од нас је прича инспирисала да победимо потешкоће које нам живот намеће сва-

Ђаци су пажљиво слушали „живе књиге“

МОРАМ ДА ПРИЗНАМ ДА СУ НЕКЕ ТЕМЕ И МЕНЕ УЗРУЈАЛЕ И НАТЕРАЛЕ НА РАЗМИШЉАЊЕ О НАСИЉУ И СПРЕЧАВАЊУ ИСТОГ, ИАКО О ТОМЕ НИКАДА РАНИЈЕ НИСАМ ПУНО РАЗМИШЉАЛА

кодневно, ма колико год оне биле мање страшне од карцинома.

Трећа књига коју сам прочитала јесте „Породично насиље“. О овој теми смо разговарали са учитељицом из Краљева која је била жртва породичног насиља. Она је са нама поделила своју причу. Сви смо били запањени како људско биће може тако нешто учинити, иако смо увек знали за постојање породичног насиља. Сасвим је другачији осећај када вам особа која је преживела насиље прича о њему. Потресније је. Дотакли смо и тему како било ко може бити жртва насиља, али и насилник.

Четврта, уједно и последња књига коју сам прочитала у оквиру овог

пројекта јесте „Вршњачко насиље“. О овоме смо разговарали са особом која је кроз живот имала и улогу насилника и улогу жртве. Улогу насилника је имала када је била адолесцент, а жртве када је постала одрасла жена. Предвиђено време смо поједнако посветили обема причама, јер су обе релевантне. Овде смо имали и прилику да поделимо лична искуства са вршњачким и породичним насиљем, ако смо их проживели.

Сматрам да је овај пројекат једна лепа идеја, јер стварно треба више разговарати о оваквим темама, иако смо деца, ове теме су присутне у нашим животима и ми се са њима морамо суочити, а ове радионице су сасвим другачије искуство. Такође сматрам да је добро то што су и млађи од нас путем овог пројекта упознати са оваквим темама, можда не баш на исти начин као и ми, осмаци, јер смо ипак зрелији. Морам да признам да су неке теме и мене узрујале и натерале на размишљање о насиљу и спречавању истог, иако о томе никада раније нисам пуно размишљала. Искрено се надам да ће још школа у Србији добити прилику да учествује у овом пројекту, зато што је поучан и упознаје нас са многим „забрањеним“ темама.

Теодора Страк 8/1
ОШ „3. октобар“ Бор

ПРВИ ПУТ У ШКОЛСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Наши најмлађи другари, ђаци прваци, још увек савладавају прва слова и правила понашања у школи. Суочавају се са новим обавезама, упознају нове другове, али и истражују просторије своје школе. У уторак, 26. новембра, ученици 1/1 разреда су за време другог часа, са својом учитељицом Лелом Зековић, посетили школску библиотеку у матичној школи. Библиотекар школе, Александра Везмар Радосављевић, их је примила речима добродошлице. Том приликом их је упознала са животом и радом Вука Стефановића Караџића, али и са радом школске библиотеке, правилима која у њој важе, како се чувају и позајмљују књиге. Она их је упознала и са библиотекама у окружењу и објаснила зашто је читање важно. Од сада ће прваци имати прилику да сваког дана позајмљују књиге из школске библиотеке.

Стефан Гајић, 7/1, ОШ „Иван Вушовић“, Ражањ

ПРОФЕСОРКА ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЛЕНА РАКИЋ
ИСТРЧАЛА КРАГУЈЕВАЧКИ ПОЛУМАРАТОН

СВЕ ЈЕ ЛАКШЕ УЗ ПОДРШКУ ЂАКА И КОЛЕКТИВА

Под покровитељством Скупштинске града Крагујевца, у октобру је одржан седми Крагујевачки полумаратон. Улогу фаворита у мушкој конкуренцији оправдао је Ненад Живковић из Крушевца, који је истрчао свој лични рекорд - 1:13,22. У женској категорији победила је Јагода Столић из Београда, и претрчала је 21 километар за један сат, двадесет и девет минута и тридесет и три секунде. Сваке године, Крагујевачки полумаратон окупуља све већи број учесника. Ове године било је 450 учесника. Професорка енглеског језика из ОШ "Драгиша Луковић Шпанац" Јелена Ракић први пут је истрчала 21 кило-

метар седмог по реду Крагујевачког полумаратона. Било јој је тешко, али је успела да победи себе. Тренирала је карате десет година и има браон појас. Такође, бави се фитнесом и рекреативно трчи. Учествовањем у овој трци, желела је да подстакне децу и да им укаже на то колико је битан здрав стил живота. Планира и даље да трчи.

Наш друг Алекса Петровић, фудбалер, бодрио је разредну на мара-тону:

- Ја сам био разредница подршка и трчао сам с њом један круг, тј. пет километара.

Шта су о успеху своје колегинице рекли наши наставници?

Наставница енглеског језика Јелена Арсић је рекла:

- Стварно јој се дивим што је смогла снаге да истрчи оволико. Важан је мотив. Треба свима да нам служи за углед и нас подстрек да и ми покушамо да савладамо сваку препреку, макар се она чинила непрестива.

Са Јеленом су делове трке истрчали и њени ђаци

метар седмог по реду Крагујевачког полумаратона. Било јој је тешко, али је успела да победи себе. Тренирала је карате десет година и има браон појас. Такође, бави се фитнесом и рекреативно трчи. Учествовањем у овој трци, желела је да подстакне децу и да им укаже на то колико је битан здрав стил живота. Планира и даље да трчи.

- Истрчала сам полумаратон, нисам била сигурна у себе, али је осећај на крају трке невероватан. Трчала сам једну трку у августу месецу на Крушевачком ноћном полумаратону. Ово је мој први Крагујевачки полумаратон.

Наставница српског језика Бојана Тубић је изјавила:

- Поносна сам на колегиницу и њен успех. Ја бих изгубила снагу при самој помисли да покушам да истрчим оволико. Мораћу да стопирам читање књига и почнем да тренирам што пре. Ово обећање дајем себи.

Осми Крагујевачки полумаратон ће се одржати 4.10.2020. године, са почетком у једанаест часова. Успех наше разредне мотивише да још неко покуша да се придружи трци наредне године. До тад нам преостаје да вредно тренирамо.

Анастасија Живковић
ОШ „Драгиша Луковић – Шпанац“

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Нова атлетска стаза за нове шампионе

У Ђуприји, граду који је увелико познат по својим атлетским достигнућима, почела је изградња атлетског стадиона, чији је уговорени износ 140 милиона динара и све се финансира из буџета општине. Радове изводи "Баувесен" из Лазаревца. Стадион је пројектован по највишим стандардима Европске атлетске федерације, што значи да ће у првој фази добити осам атлетских стаза сачињених од црвеног тартана, комплетна борилишта за скок удаљ, скок с мотком, бацање кугле и диска и скок увис, као и нове бетонске трибине са отприлике 1500 места са новим седиштима. У другој фази очекује се наставак изградње осталих трибина, подтрибинских простора и осталих пратећих садржаја. Стадион ће носити име по професору и чувеном атлетском тренеру Александру Аци Петровићу. Стази се највише радују чланови АК Морава, али и сви љубитељи атлетике у нашем граду.

Мима Жугић 8/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

Стоп! Сви на спорт!

У оквиру манифестације „Стоп! Сви на спорт!“, одржане крајем октобра у парку Чаир, који традиционално организује Полицијска управа у Нишу са Спортским савезом и Школском управом из Ниша, такмичило се 240 ученика четвртог разреда из 41 основне школе са подручја Нишавског округа. Шесторо ученика из одељења 4/1, Данило Павловић, Димитрије Столић, Мартин Стојковић, Матија Динић, Уна Крстић и Јована Тодоровић, са својом учитељицом Снежаном Радисављевић и наставником Душаном Ракићем, представљали су нашу школу. Учествовали су, играли се и надметали у седам дисциплина, теквондо, атлетика, одбојка, слагалица, стреличарство, меморија и оријентиринг. Циљ ове манифестације је промоција правих вредности, здравих стилова живота и другарства.

Ања Јовановић, 5/1
ОШ „Иван Вушовић“, Ражањ

Тријумф на окружном

Средином новембра у Варварину одржано је Окружно такмичење из кошарке за ученике основних школа (5-8 разреда) расинског округа за дечаке и девојчице. На такмичењу су учествовали ученици ОШ „Живаднин Апостоливић“ из Трстеника, ОШ „Јован Курсула“ из Варварина и ОШ „Вук Караџић“ из Крушевца. У првом делу такмичења такмичили су се дечаци и девојчице против ОШ „Јован Курсула“. Девојчице наше школе победиле су резултатом 31:25, а дечаци резултатом 28:7 и тиме су се пласирали у финале. У финалу ученици наше школе су се такмичили против ученика ОШ „Вук Караџић“. Девојчице наше школе утакмицу су завршиле резултатом 24:7, а дечаци резултатом 35:32 и тиме су као првопласирани, стекли право учешћа на Међуокружном такмичењу у Нишу.

ОШ „Живаднин Апостоливић“ Трстеник

#ШАМПИОНИ

ОДРЖАНА СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА БЕОГРАДСКЕ АСОЦИЈАЦИЈЕ ШКОЛСКОГ СПОРТА

НАГРАДЕ ЗА НАЈБОЉЕ У 2019.

У свечаној сали Старог двора, скупштине града Београда, 6. децембра у организацији Београдске асоцијације за школски спорт подељене су награде и признања најбољим градским основним и средњим школама чији су ученици постигли најбоље резултате на спортским теренима у протеклој школској години.

Најуспешнијим школама признања су уручили државни секретар Министарства омладине и спорта и бивши репрезентативац Предраг Перуничкић, секретарка града Београда за спорт и омладину Драгана Беловић и председник Савеза за школски спорт Србије Жељко Танасковић.

У разговору са градском секретарком Драганом Беловић, наши ђаци репортери су сазнали да ће у току наредног периода бити покренути многобројни бесплатни пројекти за децу и омладину где би се деца превасходно играла и била насмејана, а до највећих резултата се долази управо кроз игру и дружење. Председник Савеза за школски спорт Жељко Танасковић нам је рекао а бављење спортом престава приоритет који мора бити део свакодневице сваког детета, због чега је покренут велики број пројеката међу којима и пројекат „Спорт у школе“ који је је посвећен ученицима млађих разреда.

Новинарска секција ОШ „Веселин Маслеша“

Признања је додељивао и председник Савеза за школски спорт Србије

КАД У ИСТОМ ДАНУ ГЛУМИШ У ПРЕДСТАВИ И ТАКМИЧИШ СЕ У ОДБОЈЦИ

СВЕ СЕ МОЖЕ КАД СЕ ХОЋЕ

Након Општинског такмичења у атлетици, 15. октобра, када су ученици крагујевачке Основне школе „Наталија Нана Недељковић“ освојили прво место, екипно, уследиле су припреме за Општинску такмичење у одбојци. Најпре је, 21. новембра, одржано групно такмичење. У нашој групи, у оквиру које смо заузели прво место, биле су још екипе Основне школе „Трећи крагујевачки батаљон“ и „Драгиша Луковић Шпанац.“ Утакмице су се играле у Хали

Тријумфални дани у школи „Наталија Нана Недељковић“

„Парк.“ Потом, 25. новембра, одиграли смо полуфиналне мечеве и победили све три утакмице, савладавши школе „Станислав Сремчевић“, „Драгиша Михаиловић“ и „Доситеј Обрадовић.“ Оно што је занимљиво јесте да је истог дана када се играло полуфинале био и Дан наше школе. Тај податак је нарочито интересантан јер је члан школског одбојкашког тима, Лазар Петровић, истовремено био и главни глумачки представе поводом прославе Дана школе. Осим њега, још два одбојкаша чинила су део ђачке глумачке дружине. Није било могуће пронаћи им замену ни за глуму, ни за играње одбојке, па је наставник физичког васпи-

тања, Милош Цмниљанић, замолио померање полуфиналних мечева, како би дечаки могли да за школу одиграју утакмице, не остављајући екипу на цедиљу, а потом стигну на приредбу, заказану за 12 часова.

Мада уморни, спортисти-одбојкаши/глумци сјајно су обавили своје задатке- донели нам пламан у финале и заслужили огроман аплауз свих присутних поводом прославе Дана школе.

Иако растерећени од обавеза које су имали претходног да-

на, наши одбојкаши су, ипак, осећали малу трему 26. новембра, када се одржавало финале. Пред њих је стављен велики задатак, а уједно и изазов. Требало је играти против ОШ „Драгиша Михаиловић“, школе која има све услове за вежбање и припремање ђака- огромну салу и леп терен. Наши дечаки вежбали су на бетону испред школе и то онда када је време дозвољавало, због непостојања физкултурне сале. Ипак, стигле су сјајне вести- победа, резултатом 2:0, и освајање још једног златног одличја.

**Софија Јањушевић
Александра Ђорђевић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“**

Фудбалери Звезде посетили Маслешу

Првотимци Црвене Звезде Радован Панков и Његош Петровић су прошлог месеца заједно са маркетинг службом црвено-белих посетили основну школу „Веселин Маслеша“.

За ученике млађих разреда пре свих за прваке и другаче организован је занимљив забавни програм.

Најмлађи ученици Маслеше имали су прилику да се упознају са фудбалерима, сликају са њима и добију аутограме. У дружењу које је организовано у сали за физичко наше школе ученици су са играчима поделили успомене које их везују за клуб и црвено-белу боју.

Било је ту различитих питања од тога како се постаје фудбалер, који је најлепши гол, најтежи пораз па до тога ко је најбољи друг, да ли се сећају своје учитељице и да ли су их родитељи грдили за лоше оцене. Поред аутограма, нашим малишанима су уручили и поклоне. Време које су деца провела у присуству Раше Панкова и Његоша Петровића прошло је брзо, али и поред тога успомене ће остати незаборавне.

**Нина Мијодраговић 7/2
Анка Доганџић 7/2
ОШ „Веселин Маслеша“ Београд**

